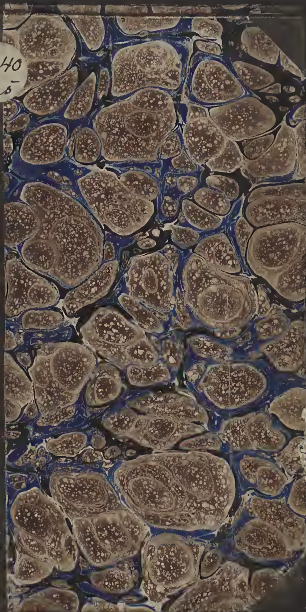




7. [illegible]

[illegible]

Ein
Nytsamlig
Bænabook,

sem lesast maa
A Sierhverium Degi, Vikuñar Kvelld og Morgna,
Samanskrifud i þydsku Maale,
Af
M. JOHAN. LASSENIO.

Eñ a Islendsku wtlogd
Af
S. THORSTEINI GUNNARSSYNI,
Kyrkiu-Presti a Hoolum 1681.



Prentud i Kaupmañahofn, af Christoph Georg Glasing, Aar eptir Guds Burd 1746.

Marth. XXVI. v. 41.

Vakid og bidied, so ad þier fallid ecki i Freistni.

Jac. V. v. 16.

Bæn hiñs Riettferduga maa mikid, þa hun er alvarlig.

Joel. III. v. 1. 5.

Eg vil uthella mijnum Anda yfir allt Holld, og þad skal skie, ad hver sem aakallar Nafnid DRottiñs, skal holpiñ verda.



Morgun Bæn á Suñudagiñ.



Lof og Þacker, Priis og Æra sie þier, myskunsami GUD og Fadir, þu trufasti Verndari Israels, og allra þiña riett truadra Barna, fyrir þaa storu Naad og Myskunsemi sem þu hefur audsynt mier aa þessari umlidiñi Nottu, og burtrekid fraa mier alla mijna Ovine, og latid mig heilbrygdañ sofa, og uppvakna, aan allrar Olucku og Haskasemda, þar med og eiñen verndad mig og vardveitt, sem Sjaaaldur þijns Auga, og bevarad mig under Skugga þiña Vængia, og hefur nu uñt mier, ad sjaa og lijta, þessa uppruña Dags Ljos med Fognudi.

O! hiartans Fadir, þijn Elska er so stor, hver kañ hana nogliga ut ad segia?

 Eg

Eg prijsa þig fyrir allar þijnar Dasemdir, og þacka þier fyrir alla þijna Myskun, sem þu hefur audsynt mier, allt fra miñar Modur Kvidi, og til þessarar Naalægrar stundar. Eñ eg medkieñi i iñstu Hiartans Audmykt, ad eg vegna miña Synda og Oþacklætis, er ecki verdugur so storrar giæsku og Godsemdar af þier, þo samt bid eg þig. O! þu Giæskurijki Gud, minstu aa þijna storu Myskunsemi, sem verid hefur fra Veralldariñar upphafi og vertu mier aumri og syndugri Mañeskiu naadugur og lijknsamur, fyrirgief mier allar mijnar blodugar Synder, og tak ecki þijna Hond fra mier. Jaa himneske Fadir, miñstu a þad dyrmæta rosrauda Blod, þijns Elskuliga Sonar JEsu Christi, sem hañ fyrir mig uthellti, i siñe heilogu Pijnu, og vertu mier fyrir þess saker myskunsamur, og utskufa mier ecki, fraa þijnu heilaga Auglite, helldur vyrdstu a þessum Degi, ad taka mig i þijna Vöktun og Verndan. Vardveittu Saalu mijna, so hun gaangi ecki ut af Takmorkum þiña heilogu Bodorda. Stattu aa moti Dioflinum, so hañ geti ecki komid mier

mier til Falls nie Hrøsunar. Heft þu og hindra Tilteigingar mijns Holds og Blods, so eg verdi ecki af þvi svikiñ nie afvega leiddur.

Gief mier i mitt Hiarta, himneskar Hugsaner, og tak i burt fra mier gyrnd og Lystijng til Heimsins og Veralldlegra Hluta. O! þu sæti Fadir veittu mier þiñ Styrk, og Adstod, ad eg a þessum Degi, standi upp af Svefni Syndaña, og fædi Saalu mijna med þijñu heilaga Ordi, sem i Dag er kieñt og predikad, þangad til hun uñ sijdir verdur uppnumin i Himeniñ, til sijns Høfud-Hyrdirs, og ædsta Kieñimañs JEsu CHristi. Vardveit þu og so a þessum Degi, epter þijnum føđurlegum vilia, mitt Lijf og Lijkama, bevara þu mig fyrir þijna Heilaga Engla, og laat ei nockra Oluckn nalægia sig til mijns Heimkiñis, þviad i þijna, miuku Myskunar Hønd, befala eg mig allañ a þessum Degi, med Lijfi og Saalu, og ollu þvi mier tilheyrir. Þu ert miñ Fader, eñ eg er þitt Barn, lattu mig æfinliga teiknadañ vera i þijnar H. hendur til tijmanlegrar og eilijfrar Blessunar. O

þu fagra Lios Mañaña lattu Lioma þijns Andlitis, lysa yfer mig, so eg gangi alltijd i Liosinu, og ad eg helgi so i Dag þin Sabbath, ad eg ecki gleyme ad færa þier þa skylldugu Æru og Heidur, sem mier byriar og þier maa þocknast, ei helldur undanfelli Verk Kiærleikans, sem eg er skylldugur ad veita mijnum Samchristnum Næunga, allt þar til eg um sijder verd uphafin til þess eilijfa Hvijld, ar Dags a himnum fyrir Saker Upstigningar þijns kiæra Sonar mijns Lausnara JEsu Christi.

O! DRottin, miskuna þig yfer mig, og vert mier næadugur, bæde i Dag, og a miste Dauda Stundu, og aa Degi þijns Sijdasta hrædiliga Doms fyrer þijns Heilaga og Blessada Nafns saker, Amen.

Kvølld-Bæn a Suñudagiñ.

O! DROTtin GUD himneski Fadir og HErra mijns Lijfs, øll þijn Verk eru ecki utan Myskun og Sañleiki. þu hefur halldid mier vid lijfid a þessum Degi,

Degi, og mier allt gott veitt og audsynt til Lijfs og Saalar.

Þu hefur og eiñin eptir þiñe storu og hailoflegu Myskunsemi, verndad mig fyrir ollu Illu, og giefid mier bædi Lijf og velferd.

Þitt Tillit hefur vardveitt miñ Andar drætt, þar fyrir prijsar þig Saala mijn, og miñ Muñur er fullur af þiñi Hrosan, eñ eg maa makliga skamast mijn, og mier hæfir Blygdan mijns Andlitis, þess vegna, ad eg hefe þo i Dag margfalldliga syndgad a moti þier og oriettiliga gengid aa þijnum vegi; avij gode Drottiñ! Hver kañ ad skilia hvad opt hañ fellur? Fyrirgief þu mier mijnar heimuglegar Syndir, hialpa þu mier fyrir þijns Nafns saker, og afmaa þu minar Misgiørdir sem añad Sky, og mijnar Syndir sem adra Þoku. Hreinsa þu mijna Samvitsku af daudlegum Verkum fyrer þad dyrmæta Blod Jesu Christi, og tak ecki þijna Hønd fraa mier og yfirgief þu mig ecki. Sia þu elskulegi Fader, nu dregst yfir Nætur Myrkred, so þad er olldungis myrkt og dimt i kriñgum mig: avij þu blessada lios

yfirgief þu mig ecki, mijn fagra Sol, gack þu þo samt ecki undir i mijnu Hiarta laat þijna Engla slaa eina Skialldborg i kringum mig, og allt þad mier til heyrir og vidkiemur, so ad þeir hevari mig Volldugliga fyrir allri Olucku og Fordiørfun. Blessa þu min Svefn, og rek þu langt i burt fra mier allar Diøfulsins Skielfingar, so han faai einga Magt yfir mier. O! þu Giæskurijki Fadir, laattu mig hafa Hvijld i þier. Þitt heilaga Ord, sem i Dag hefur verid Predikad, og eg hefe numid, sie mitt Lioos og Leidarstiarna.

Þier befala eg mig nu, med Lijfi og Saalu, øll mijn Von er bygd og Grundvollud a þier. I þier vil eg nu wtaf sofna, undir Skugga þinna Almættis og Myskunar Vængia, werd eg, og er eg vel vardveittur. Tak mijna Saal ad þier, til Umhyggiu framvegis, og laat mig eptir þijnum Vilia a Morgun, upp aptur vakna med Fognudi, til ad lofva þig og vegsama. Þetta veittu mier godi Gud, fyrir Sakir Fyrirboonar og Forþienustu þijns elskuliga Sonar JESU Christi, mijns Endurlausnara, Amen.

Mora-

Morgun-Bæn a Manudagiñ.

Miñ myskunsami og allra milldi-rijk-asti GUD og Fadir, A þessari Morgunstund kiem eg fram fyrir Thron og Hat-stool þinnar Gudoomligrar Giæsku, færandi þier skylldugt Hiartans Þacklæti, Fyrir þad, þu hefur lætid mig gladañ og heilbrygdañ uppstanda, af Svefni og Myrkrum þessarar Nætur. O! þu goodi Himneski Fadir, hverfu Dasamliga hefur þijn Hond verndad mig og vidhalldid mier, so ad Andskotiñ hefur ecki eptir síñi Vild, kuñad ad skada og fordiarfa mig a þassari Noottu?

Þvi skal miñ Muñur nu framvegis, vera fullur af þiñi Lof-giord, og þig dagliga prijsa fyrir alla þijna Velgiørninga. Eñ af þiñi Naad, wirstu ad fyrirgiefa mier allar mijnar Syndir, og gior þu vel vid mig, eptir þinni Goodgirni. Minstu ecki a Syndir mijns Ungdooms, nie a mijnar Yfirtrodslur, Helldur minstu mijn, eptir þiñi Myskunsemi, fyrir saker þiñar miklu Giæsku,

Styr mier og stiorna, a þessum Degi, og þessari tilkomandi Viku, og alla mijna Lijfdaga, so ad eg i allri mijñi Vppbyrian og Framkvæmd, eptirfylgi þynu Ordi. Vernda þu mig goodi Himneski Fadir, fyrir Freistingum og Araasum Diøfulsins, aasamt Tilteigingum mijns Hollds og Bloods, so ad eg giori eckert vontslíga, eda Syndgi i nockurn maata a moti þier. Laat þijna Heilaga Engla, vernda mig og bevara, a øllum mijnum Vegum og Stigum, so eg vel og farsælliga verndadur verdi, fyrir øllum Skada og Haaska, Lijfs og Saalar, þvi ad eg befala þier, O þu goode Gud, i Dag og alla Tima, mijna Saal og Lijf, Meñ og Kviñur, Børn og Heimkyñi, og allt þad mier tilheyrer. Vidhalltu mier, vernda og bevara mig, so eingin Olucka naalægist mig. Vertu sialfur miñ Skiølldur og Skiool, Blessa miñ Ingang og Utgang, Og yfirgief ecki þa sem þeckia þitt Nafn, Hugga þu og endurnær alla Sorgfulla og Siuka, Hialpa þu øllum þeim, sem i nockri Neyd eru staddir. Og sie þad þiñ Þægilegur Vilie, ad lijka skuli yfir mig dragast

ast eitt þyckt Motlætis sky i Dag, þa gief þu mier sialfur Raad og Styrk, og H. Þolenmæde þad ad umbera

Blessa þu og so Lijknsami Fader, i Dag, og um alla þessa Viku, mitt Erfidi og Atvinnu, og allt Verklag minnar Kallanar og Embættis, so ad su Mæda og Þianing, sem eg þar af hefi, mætti eckj til onytis verda. Læattu mig alla Tijma Hura til þijn, og þier i minnu Hiarta Behallda, og þinn Otta mier fyrir Augum hafa, Christiliga lifa, og Saaluhialpliga hiedan ad sofna.

Þetta veittu mier, fyrir Saker JEsu Christi, þijns kiæra Sonar, mijns Blessada Endurlausnara, Amen.

Kvølld-Bæn a Manudagin.

Minn Giæskurijki elskuligt GUD og Fadir, Nu er þessi gooda Dags Lioos i burt lidid. O! hvad Dasamliga hefur þijn Nadarrijk Fyrirsioon, bevarad mig i Dag, fra øllum Skada og Hæska Lijfs og Saalar? Þijna Myskunsemi vil eg þar fyrir prijsa, af øllu

øllu mijnu Hiarta, og eg Graatbæni þig nu, i stæstu Audmiukt Hiarta mijns, og bid þig i Nafni þijns Elskuliga Sonar JEsu Christi, Fyrirgief mier þijnu Barni, O! þu goodi Fadir, allt þad sem eg hefi giort a moti þier, a þessum Degi, med Hugreñingum, Ordum og Verkum. O! þu lifandi Gud, fullur Naadar og Myskunar, Minstu a þad dyrmæta Lausnargialld, mijns Endurlausnara JEsu, og vert mier fyrir hañs Saker Naadugur og Myskunsamur, og tilreikna ecki mijnar þungu Synder Saalu miñi. Myskuna þu þig yfir mig, O þu Giæsku-rijki Gud, hvad sia þu, Eg ligg hier nu fyrir þijnu Heilaga Augliti, med angraadu Hiarta, Æ DRottiñ, vertu mier aumum og Syndugum Naadugur, Snu þu til mijn Augum þiñar Fødurligrar Myskunar, og laat þijna heilaga Blessan, Vøktun og Verndan, koma yfir mig, og vera med mier a þessari Noottu. Vardveittu Saalu mijna og Lijkama, og alla mijna Vini og Vandameñ, og allañ Christindoomiñ, fra øllum skada, Neyd og Olucku. Laateinga Skielfing og Hrædslu,

Otta

Otta edur Ofbod yfir mig koma, nu i Nott. Vertu DRottiñ allra vor Vak-tari, Hialprædi og Heilsugiof, þvi uppa þig allejna forlæt eg mig, og undir Skiooli og Skugga þiña Vængia, hef eg ørugt Viigi, og Rosama Hvijlu. Varna þu Andskotanum, og þeirri Vondu Verølldu, ad giøra mier nockurn Skada uppa Saal edur Lijf, og þo miñ þreyttur Lijkami og Limer, sofi og hvijl-ist, þa laat mitt Hiarta avallt vaka til þiin, so ad jafnvel i mijnum Draumum megi eg hyga til þijn. O! þu Naad-uge GUD, Virdstu og so a þessari Noottu, þijna eptir-þreida og æskiliga Huggun ad veita, øllum freistudum og ysergief-num, syrgiandi Mañeskium, og uppfyll þeirra Hiarta, med Gledi og Fognudi i þier. O! DRottiñ, Vertu Lijknsam-ur og Naadugur allri Christiligri Kyr-kiu, þinna wtvalldra Barna litla Hoop, og gief þeim sameginliga eptir þijn-um Bodordum, med hlydugu Hiarta ad framganga og lifa. DRottiñ GUD, þu Almattugi Fadir, i þijnu blessudu Nafni og Trausti vil eg nu wt af sofna, laat þijna Heilaga Engla vera mijna

Vakt-

Vaktara i kringum mig, og nú mier i riettañ Tijma, upp aptur ad vakna, til ad lofa þig og vegsama, þier sie Dyrd, Heidur og Þacklæti, ad eilijfu, Amen.

Morgun-Bæn á Pridiudagiñ.

Þu allra Goodgiarnasti og elskulegi HErra JEsu Christe, miñ sætasti Endurlausnari. Þijnu heilaga Nafni, og þinni stooru Elsku hef eg ad þacka, i diupustu Audmykt Hiarta mijns, fyrir þad, þu hefur mig so Naadarsamlega vardveitt, i Dimu og Myrkrum þessarar Nætur, og mier vid halldid, aan alls Skada og Olucku. Jaa, þu blessada Riettlætis Sool, hefur mig so Naadarsamliga geymt og verndad, Lijfs og Saalar vegna, og fyrir þitt Guddoomligt Almætti, laatid mig lifa allt fram a þeñañ Dag. O! þu miñ Milldirijki Endurlausnari, Hversu Fødurliga Umhyggiu hefur þu Dagliga fyrir mier? Þu utbreidir þijna Naad yfir mig i Þusundfalldañ maata, framar eñ eg i nockru Forskulldad hefi, þviad eg nid-

kieñi

kieñi med Angri og Trega, bad eg hefi ecki halldid mier so fastliga vid þig, sem mier byriadi, og mitt Hugskot hefur framar hneigst til þess tijmanliga, eñ til þijn. Eg jáita og vidurkieñi, ad allt mitt Lijferni, og øll mijn Verk, eru einskis verd, og ecki utan Synd og Raanglæti, hvar med eg hefi saurheita Reidi þijns og mijns Himneska Fødurs, margfalldliga forþienad. Eñ eg bid þig, þu sæt-aste HErra JEsu, sem allra Manna Syndir hefur uppa þig tekid og borid, og fyrir þær algiørliga bætt, þu sem og einin fyrir heitir Raad og Fyrirgiefning Syndaña, øllum Voludum og Fatæk-um. Ach! vertu mier aumum Synd-ara Lykusamur og Naadugur, og bid fyrir mig þinn Himneska Fodur, med O-aflaatanligri Andvarpan, um Vægd og Myskun, og laattu mig fiña Naad fyrir hañs Augliti. O! HErra JEsu, laattu ecki Uthelling þijns dyrmæta heilaga Bloods, verda til forgiefins a mier aumum Syndara, helldur miñi Angradri Saalu til Lækningar og Hreinsunar, og æfiliguftu Gledi, bædi a medan eg er hier lifi og einkum i mijnu Andlaati.

Stioorna

Stioorna mier og so a þessum Degi, med þijnum Heilaga Anda, ad eg fordist og flye þad vonda, og standi trwliga i þiñi Dyrkun og Þionustu. Gief Naad, ad aller mijnir Lidir og Limir, framkvæmi þijna Dyrd, og allar mijnar Hugranir, Ord og Verk, hneigist til þijn, og sieu gierd i þier. Miñ Almaattugi Endurlausnari sem sundurbrotid hefur Hoggormsins Hofud, bevara þu mig fyrir Pijlum og Asoknum þess Helvijtska Hoggorms Diofulsins. Vardveit þu mig fyrir Slægd og Prettvijsi Veralldariñar og Heimsins Barna, og lattu mig under þiñi Naadar verndan, og Vængia Skiooli, An allrar Olucku Vgglausañ, vera og blijfa mega. Herra JEsu, þier befala eg i Dag og alla Tijma, Saalu mijna og Likama, Meñ og Kviñur, Born og Heimkyñi, og allañ Christindoomiñ. O! DRottiñ, þijn Blessan sie stadfost yfir oss, og med oss ollum. Blessa þu Verk miñar Kallunar, og gief mier miñ deilldañ Verd. Haf þu alla uñhyggiu fyrir mier O! JEsu, og vertu sialfur mijn Heill og Vnadsemd, so eg hafi Lijf og fulla Nægd, hier

hier stundliga og sijdar eilijfliga, fyrir þijns Heilaga Nafns saker, Amen.

Kvolld-Bæn a Pridiudagiñ.

Ó þu elskulegi HErra JEsu Christe, Hvørnin kañ eg noogliga ad prijsa þitt Guddoomliga Nafn, og vijfrægia þijna stooru Elsku og Kiærleika, sem þu hefur audsynt mier? Þviad þijn ... Naadarvængium hefi eg það ad þ... ad eg hefi vel vardveittur verid a þessum Degi, fra øllum Slisum og Hæska, so allt mitt Verk og Viñulag hefur farsælliga luckast og afgeingid. O! þu Goode HErra JEsu Christe, virst þu framveg... þiñe Myskun eñ nu vid mig ad fram hallda, á þessare Noottu, og lijta til mijn i þiñi Naad, so ad, þo Daguriñ endist og undirgangi, eñ Næturmyrkrid ap... yfirfalli, þa laattu samt þijna Lykn og Lidsemd vid mig ætijd ferska og nyja framhalldast, og alldrei bregdast nie af laata. O! þu trufasti Hialpari, vertu sialfur mijn fagra Sool, og lioomandi Lios i mijnu Hiarta, allt til mijns sid-

asta Andartaks, og Burtferdar Tijma. Minstu ecki a mijnar Yfirtrodslur og Syndir, sem eg hefi giørt og framid a moti þier i Dag. O! Drottiñ, fyrirgief þu mier þær allar, bædi þær vitanligu og Ovitanligu, kasta þeim i Hafsins Diwp, so þeirra Miñing komi ecki upp ad eilijfu.

Gief mier nu framvegis þijna Naad og heilags Anda Adstod, ad eg vegna Elskuñar til þijn, deydi og wtslocki i mier, alla Girnd og Lysting til Syndariñar, og Ogudligs athæfis; eñ Hiarta mitt mætti þig prijsa, miñ Muñur og Tunga þier hroosa, so ad eg alla Tijma, i þijnum Otta, Elsku og Vidurkieñingu framfari, allt til æfiloka. O! þu Elsku-rijkt HErra JEsu Christe, kom þu nu a þessari Noottu iñ i mitt Hiartans Hws og Herberge, seig þu so til miñar-Saalar, Fridur sie med þier. Varna þu Myrkraña Hofdingia Dioflinum, med þijnum Guddooms Krapti, ad snerta mig, eda ad giøra mier nockurn Skada, Oroo eda Oluckn. Tak i burt fra mier alla Hrædslu og Skielfing Hiartans og Saalariñar, Vertu sialfur mijn Vernd og

og Vocktum a þessari Noottu, so mig hendi ecker vonsligt, og eingiñ Olucka nælgist mig. ORottiñ, eg er þiñ, þu ert mitt Hofud, eñ eg þiñ Limur, ysirgief þu þar fyrir ecki þiñ Lim á þijnum Lijkama. Allt mitt Athvarf hef eg til þiña Heilogu Vnda og Benia, fyrir mijna aangrudu Saal og Hiarta. Æ lææt þu mig þar iñi sætt og Roosamliga hvijla meiga. Blessa þu miñ Svefn og Nætur Hvijld, lææt Sætleika þijns Heilaga Nafns, sedia og gledia mijna Saalu, Vidhallt þu mijnu lijfi, eptir þijnum egiñ Vilia, og so leñgi sem þier þocknast. Settu þa Elldligu Skialldborg og vaktan þiña heilogu Engla í kriñgum mig, og allt þad mier tilheyrir, so eg a Morgun aptur uppstanda meigi, frij og Hindrunarlaus, af ollum Skada, og þig miñ ORottiñ þa med glødu Hiarta ad lofa, Heidra og Vegsama. Bænheyr þu mig, O! þu goode JEsu, sem ert mitt Lioos og Lijf, fyrir sialfs þijns Saker, Blessadur ad eilijfu, Amen.

Morgun-Bæn a Midvikudagiñ.

O! þu Almættugi GUd, Fadir og HErra mijns Lijfs. Eg þacka þier, af allri Sælu og insta Hiartans Gruñi, fyrir þad þu hefur eñ nu a þessari Noottu, wtbreidt yfir mig, þijnar Myskunar Hendur, og mig Fødurliga vardveitt, med Skilldi og Adstod þinna Heiløgu Engla, og hefur unt mier med Gledi og Heilbrygdi, upp aptur vakna, af Svefni og Myrkrum Næturinar, til ad lofa þig og Vegsama, og þijn Dæsemdarverk ad prijsa. Eg bid þig audmiukliga, o! þu Giæskurijki og Goodgiarni Fadir, fyrir þiñ kiæra Son JEsum Christum, miñ Endurlausnara, Lættu mig þeirri þiñi sømu Naad, Elsku, og Umsorgun, eñ nu a þessum Degi, truliga befaladañ vera. Stiorna þu mijnu Hiarta, Siñi, Hugskoti, Ordum og Giørdum, med þijnum verduga Heilaga Anda, so eg giøri eckert vondslega, nie styggi þig med mijnum Syndum, nu i Dag. Greid þu Gøtu mijna, og leid þu mijnar Fætur a þeim rietta Vegi.

Gief

Gief mier æ meir og mier, ad siaa og smacka Sætleika þiñar Naadar, og eflast og styrkiast i þiñi Þeckingu, og þiñi myklu Elsku alldrei ad gleyma, sem þu hefur mjer audsynt, og mañligu Kyni. Giør mitt Hiarta þier ad Bwstad og Herbergi, i hveriu þier sie þægiligt, þijna Vistar veru ad hafa. O! þu goodi DRottiñ og Allmattugi GUD, þu ert miñ Fadir, eñ eg þitt Barn, yfirgief þu mig ecki, þviad til þijn er mier kastad allt fra miñar Moodurkvidi, mitt Medlæti og Motlæti, Sorg og Gledi, er øll i þiñi Hendi, og sie þad þiñ naadugur Vilie, ad eg skuli hafa Lucku og Medlæti a þessum Degi, þa veittu mier DRottiñ þijna Naad, og Adstod, ad eg bruki þad riettilega, so þier megi vel þocknast. Eñ sie þad añars þiñ Vilie, ad nockur Sorg edur Motlæti skuli yfir mig koma i Dag, so gief þu mier Heilaga Þolinmædi, ad umbera þad aan Reidi og Møglunar, þviad þañ Heilsusamliga Kaleik, sem þu Askeinkir fyrir mig, vil eg medtaka, og þitt Nafn DRottiñ vegsama. J þijnu Nafni goodi himneski Fader, uppbyria eg nu øll

miin Verk, gief þu mier þar fyrir þa Nærd, ad eg þeim, i þess Krapti, vel af stad komi og framkvæmi, og þier af Hiarta O aflaataliga þacki, fyrir þijna Fødurliga Adstod, og eg med Sonarligri Hlydni, lært mier vel nægia med þær Gaafur, Giædi og Efni, sem þijn Giæska hefur mier laanad og giefid, en fordist forbodid Gots saman ad draga, eda med Oleifiligri Adferd minar Næringar ad leita. Gior mig fraskeiddan Klækium og Kyndugskap þessarar Verralldar, hvern eg girnist ecki. O! DRottin min, allein-asta og einkum beidi eg þig, Vertu mier ecke Ognarligur eda skielfiligur, þa eg er staddur i nockri Neyd, þviad nær eg hefi þig ad eins, þa skeiti eg hverki um Him-in nie Jord, Eg helld þig verdugri, og hef þig kiærari, en alla Fiaarsiooðu heimsins. Æ, gief þu mier eg yfirgiefi þig alldrei, þu osegianliga Elska og sæti Kiærleiki. Vertu hia mier i Dag og alla Tijma. Þier befala eg a þessari Stundu og alltijd, Saalu mijna og Lijkama, og allt þad eg hefi. Somu-leidis alla mijna Vini, hveria þu virdst ad gledia, Asamt mijna Ovini, hveri-um

um þu veit Leidrietting. Tak þu ad þier, til um̃hyggiu og Adstodar, sokum þiñar stooru Elsku, allar Naudlijdandi, sorgfullar og Huggunarlausar Mañeskiur, sem þeckia þig, og ákalla þitt Nafn. Vertu eilijf Heilsa og Hialpraad þiñi Christiligri Kyrkiu, og veit mier eiñin ad eg sie eiñ sañur lifandi Limur i heñi, so ad, þa eg skal skilia vid þetta Lijf, og Armædu skam̃viñrar Hierveru, megi eg verda uppnum̃iñ til þijn i Himiniñ. O! þu sæti Fadir, bænheyr þu mig, og veittu mier þessa mijna Beidni, fyrir Sakir Nafns og Forþienustu JEsu Christi þijns Sonar, mijns Lausnara, Amen.

Kvølld-Bæn a Midvikudagiñ.

Giæskurijki GUD og Naadugi himneski Fadir, þu sem skapad hefur Dagiñ til Erfidis, eñ Noottina til Hvijldar. Nu aa þessari Stundu vil eg leggia mig til Svefns i mijna Sæng, eñ mijn Angist er þo ad soñu ecki ad miñi, þvi mitt Hiarta og Samvitska vitna i moti

mier, hversu eg hefi þig trulyndi Hiartans Fadir, til Reidi, reitt stygt og moodgad, med mijnum margfølldum Syndum, a þessum Degi, og i so mæta længt um framar forþienad; ad verda fyrir þini straungu Riettlætis Reidi, en niota þinar Naadar og Vardveitslu, i þessum svørtu Myrkrum nu i Noott, En þo samt kiem eg nu aptur til þijn lijka sem sa Fortapadi Son, berandi Angur fyrir mijnar Syndir, og bid þig um Naad Kvittan og Fyrirgiefning, og segi: Avi! Himneski Fadir, eg hefi syndgad i Himnin og fyrir þier, O! DRottin, vtskufa nu ecki þijnu Skiepnu Barni i þini Reidi, og kasta mier ecki i burt fra þijnu Augliti, helldur minstu a þijn sialfs egin Ord, Jaa, a þitt huggunarfulla Særi, ad Þu girnist ecki Syndugs Mans Dauda, helldur ad han snui sier og lifi. Nu ængrar mig þad; og þad er mier af Hiarta leidt, ad eg hefi syndgad a mott þier. Snu þu mier nu DRottin, so verdur mier snuid, Lækna þu mig Drottin, þa verd eg Heilbrygdur, og tak ecki þin heilaga Anda burt fra mier, helldur lattu han leida mig og stiorna mier, so
eg

eg O-aflaatanliga þioni þeir med hreinu Hiarta. O! þu Naadargiarni Fadir, medtaktu nu mig þijna aumu Ungakiind, undir þijna Naadar Vængi, og bevara miñ Lijkama og Saal og allt þad mier tilheyrir, og alla Christna Meñ, fra Svikum og Prettviisi, þess vonda Dioful, og Veralldariñar, og vardveit þu mig fyrir Tilteigingum mijns Hollds og Bloods, so eg falli ecki i Synd og Olucku, eda stygge þig miñ GUD framar meir. Vertu Lioos og Upphyrting miñar Saalu, i þessum Næturmyrkrum, og ef nockur Olucka, Neyd edur Haaski skylldi yfir mig koma, so halltu mier vid DRottiñ, undir Hlijfd þiñar Haudar so þad Vonda fordiarfi mig ecki, og þad Illa skadi mig ecki, Bivara þu mig fyrir vondum Svijvirdiligum Draumum, so ad eg i mijnum Svefni og Hvijlu, synd gi ecki a moti þier. Miskuna þig DRottiñ yfir alla Meñ sem þig aakalla a þessum Nætur tijma, og heyr þu milld iliga þeirra Bænir, og laat þeirra aakall koma fyrir þig. Vertu sialfur Lækning og Heilsuboot þeim Siuku, Vernd og skiool þeim Voludu, Fadir og Forsvar

þeim Fødurlausu, einka Traust og Athvarf ollum Gudhræddum Eckium. I þijnu blessada Nafni legg eg mig til Hvijldar, O! DRottin vertu hia oss, þa hrædunst vier ecki, vertu vort Skiool og Skiolldur, þa skadar oss ecki. Eg befala mig þier med Saal og Lijkama, og bid þig med Taarum, ad yfirgiefa mig ecki nu i Nott nie æfinliga. Laat mig a morgun med Gledi upp aptur vakna, og þig þa Þacknæmiliga prijsa og vegsama. En sie so þu hafir fyrirhugad og ætlad, ad eg skuli a þessari Noottu skiliast vid þetta Lijf, AE DRottin so gief mier þa Naad, ad eg megi vel tilreiddur og vidbuin vera, og giør þad vid mig, so sem þu villt, verdi alleinasta þin Vilie, Vertu mier ad eins naadugur, og laattu þijna Giæsku koma yfir mig, þviad eg vona a þig. Hier um Bænheyr þu mig naadarsamliga fyrir JESU Christi Skulld og Saker, hver med þier lifir og rijkir, ein sañur GUd, blessadur ad eilijfu, Amen.

Morgun-Bæn a Fimtudagiñ.

O!

O! þu Allmaattugi og sterki GUD, allra kiærasti Himneski Fader, þu sem mier hefur halldid vid Lijfid, fra miñar Moodur Kvidi, allt til þessarar nalægrar Stundar, eg byrtest hier, og kiem nu fram fyrer þitt Dyrdarfulla Auglit a þessum Dags Morgni, og prijsa þig fyrir þijna O-umrædiliga Myskun, sem þu hefur so Fodurliga audsynt mier, a þessari umlidiñi Noottu. Þijnu Gud-doomligu Almætti hefi eg þad ad þacka, goodi Himneski Fadir, ad eg er nu upp-stadiñ af miñi Sæng, og Nætur hvijld, med Gledi og goodre Heilbrydi, O! DRottiñ, þijn Giæska og Myskun er meir eñ Þusundfolld, sem þu hefur mier Overdugum, allt hingad til, veitt og audsynt, eñ samt hlijt eg med Hiartans Angri, Trega og Taarafollum, ad jaata og vidurkieña, ad mitt Framferdi hefur ecki verid so a sig komid fyrer þier, so sem þvi byriadi.

Eñ eg bid þig nu goodi GUD, miñstu a Fyrirboon og Arnadar Ord þijns Sonar, mijns Krossfesta Endurlausnara JEsu Christi, þar hañ sagdi. Fader fyrirgief þu þeim, þeir vita ei hvad þeir giora, O!

O! hvad opt syndga eg a moti þier, so eg veit þad ecki, og verd margfalldliga yfirbugadur af mijnu egin Holldi og Bloodi? þad er mier nu af Hiarta leidt, ad eg þese stygt þig, O! DRottin̄ Gud, og þijn med mijnum slæmum Syndum so optlega freistad, Fyrirgief þu mier þo samt goodi Fadir, fyrir sakir þijns Heilaga Dyrdarfulla Nafns, Veittu Myskunsemi Þræli þijnum, sem til þijn kallar, og wtskwfa ecki þin̄i aumri Barnkynd i þin̄i Reidi, þviad þu ert min̄ Fadir, þad er þitt Nafn fra eilijfri Tijd, laattu mig fin̄a aptur ad nyu Naad fyrir þijnu Augliti, og tiaa þu þig Myskunsaman̄ vid mig a þessum Degi og alltijd. Þin̄ goodi heilagi Ande stiorni mier til goodrar uppbyriunar og fram̄kvæmdar, i øllum Efnum, sem eg tek mier fyrir Hendur ad giøra. Þijnir heilagir Englar beri mig sier a Høndum, og hlijfi mier fyrir øllu Illu, þviad siaa þu DRottin̄, eg gief og befala þier, mijna Saal og samteingdan̄ Lijkama Vine og Naunga, og allt þad sem þijn Naadar-Hønd hefur mier giefid, þad fel eg giørvallt i þijna Trwlynda Fødurs Hønd.

Hønd. Vertu mitt Lioos, Lijf og Heilsa og allra Manna sem ottast þig, og þeckia þitt heilaga Nafn, vertu hia mier i øllum mijnum Athøfnum, og veit mier Raad, ad eg i þijnu Nafni, og eptir þinni Befalningu, framkvæmi mitt Embætti, i hvert þu hefur mig innsett, og vaki kostgiæfiliga þar inni, med Trw og Dygd, Laattu mier þad farsælliga luckast, og mijna Erfidismuni hier þocknast, og gief þu sialfur þijna Blessan þar til, ad eg tilbæriliga leiti minnar Næringar, og mijns dagligs Brauds, bædi fyrir mig og mijna, eptir þinni Tilsøgn, og medtake þad af þinni Naadar hendi med þackargiørd. Styr þu og stiorna minni Tungu, og vardveit mig fyrir skammarlegum Munnrædum, fra Blooti og Formælingum, fra Onytsamligum Eydum, fra Drambsemi, Lauslæti, Ofund, Agirnd, og øllum þvilijkum Syndum og Løstum, so ad þijn Bølvan komi ecki yfer mig. Bevara Hiarta mitt fyrir vondum og Ogudligum Þenkum, og vernda alla mijna Lidu og Limu, fyrir O-leifiligum Verkum, laattu mig ølldungis þennann Dag i þijnum Otta lifa, til þijn Andvarpa, og þig

þig af Hiarta elska, so þier verdi til Dyrdar, eñ mier til Sæluhialpar, fyrir Sakir Nafns og Forþienustu þijns elskuliga Sonar mijns Endurlausnara, Amen.

Kvolld-Bæn a Fimtudagiñ.

O! HErra GUd Himneskur Fadir, fullur Nådar og Goodgirndar, þu sem veitir Myskun og Medaumkan þusund Lidu, øllum þeim sem snua ser til þijn. Hvernin fæ eg nu þitt Nafn nooglíga prijsad, og vijdfrægt þijna Dyrd sem verdugt er? Þu sem mig hefur so hiartanliga elskad, og ad þier tekid, og varist mig so Milldiliga allañ þeñañ Dag, ad eg hefi hañ utendad fyrir utan Skada og Haaskasemdir, sem añars hefdi Otal yfer mig komid. Medtaktu nu her fyrir af mier til Betalings, þad fullkomna Offur, þijns elskuliga Sonar JEsu Christi, mijns Endurlausnara, sem hañ med siñi Forþienustu utlagdi fyrir mig. Vertu mier nu framvegis, fyrir hans saker, Myskunsamur og Nådugur,

ugur, þviad nema so sie, ad þu miñ Gud geymir mig og vidhalldir, þa Fortapast eg snarliga, i þessum Nætur myrkrum; Vertu þar fyrir mitt Lioos og oruggur Kastale, og tak mig nu uppa þiñ naadar Armlegg miñ GUD, þu hefur mier heitid, ad þu skulir alldrei gleyma mier. Mitt Hiarta er so sturlad i mijnu Brioski vegna miña Synda, med hveriuin eg hef styggt þig og modgad nu i Dag. AE DRottiñ, gief þu mier þad kvitt, i Nafni JEsu Christi, og skapa i mier eiñ Gladværañ Anda, so ad eg i stodugu Trausti til þijn, megi O-aflaatanliga kalla og segia, Abba, elskulegi Fadir, Blessa þu miñ Svefn a þessare Noottu, so hañ verdi mjer ecke eiñ Synda svefn, Laattu Saal mijna hafa hvijld og Roosemi i þier, og nær mijn Augu sofa, og miñ þreittur Lijkaml hvijlist, þa halltu, Millderijki GUD, þijnum Augum aavallt vakandi yfir mier, so eingin Olucka gieti snert mig, nie nockud vondsligt komid nærri miñi Hvijlu og Heimili. Þiñi Fødurlegri Umhyggiu, befala eg nu i Noott og alla Tijma, mijna Saal og Lijkama, og alla mijna Naunga og Astmeñ,

meñ, og allañ þiñ Riettruadra Barna hoop. O DRottiñ hafdu Umhyggiu fyrir mier, a medan eg sef, og vaktu sialfur yfir mier, og vernda mig fyrir allri Kvøl og Kvijda, Lijfs og Sæalar vegna, so eg megi i þiñi Naad, a Morgun upp aptur vakna, þig ad lofa, prijsa og Vegsama.

O! DRottiñ, hugga þu a þessari Noottu, allar freistadar, hrelldar og Harmandi Mañeskiur, sem þijns Sonar JEsu Christi Dyrdarfulla Nafn, i sañri Tru akalla, og lææt þa fiña og formerkia þijna Hialp, Freistingarnar yfirviña, og Sigrinum behallda. Og med þvi ad Svefniñ er Daudans Undan fari, þa veit mier þijna Naad, og Hiastod, lijknsami Fadir, ad eg gieti so lifad þessu lijkamlegu Lijfi, ad þegar þad er uti og mijnir Dagar skulu ending hafa, þa megi mijn Sæal uppnumin verda i Himiniñ til þijn, i þa eilijfu Hvijld, hvar eg mun ei miñast stundligra Eymda og Armædu þessa Lijfs, helldur med ædstu Gledi, lofa þig og prijsa, um alla Eilijfd. Þangad veittu mier ad komast, godgiarni Fadir, og heyr nu mijna Bæn, og

Myskuna

Myſkuna mier miñ GUD, fyrir þad kroptuga Arnadar Ord og Forþienuſtu þijns Eingietins Sonar JEſu Christi mijns Frelſara, Amen.

Morgun-Bæn a Fostudagiñ.

Þu allra ſætaſti og elſkulegi HErra JEſu Christe, Hverſu vært og Rooliga hefur þu uñt mier ad ſofa og hvijlaſt a þeſſari umlidiñi Noott? Hvad breſt er eg nu upp aptur ſtadiñ af miñi Sæng, a þeſſum Dags morgni? Þu trufaſti Heilſugiafari, þijn Elſka hefur wtbreidt ſig yfir mig i Nott, og þitt Almætti Daſamliga umkrijngt mig a alla vega. Eg þacka þier alla þijna giæſku, Lijkn og Lidſemd, ſem þu mier aumri Mañeſkiu, hefur ſo naadarſamliga audſynt, allt til þeſſa Tijma. Eg bid þig Audmiukliga, O! HErra JESU, ſyndu mier þitt Andlit i Dag, þvi þad er ſo lyſtilegt, Gled þu Saalina Þræls þijns, med þiñi naadar Naalægd. Styrk þu mig med Hiaſtod og Upplyſingu þeſſ verduga H. Anda, ſo eg gieti þionad

þier med hreinu Hiarta, og heilogu Lijferni. Fyrirgief mier allar mijnar Syndir og Misgiørninga, sem eg hefi giort og framid a møti þier, med Vilianum, Hugreñingum, Ordum og Verkum. HErra JEsu Christe, fyrir þijna bitru Pijnu og Bloods Uthellingu, vertu mier Myskunsamur, og hreinsa mig af allri Synd. Giør þu mijna Tru styrka og stadfasta, æ meir og meir til þijn, Auktu mijna Elsku, og gief mier ørugt Turnadartraust a þeirri blessudu Foorn, og Forlijkunar Offri, sem þu wtlagder a Krossins Gaalga, fyrir mig og Mañkynid. Leid þu mig eptir þier, so eg villist ecki wt af Vegi þinna Blessudu Bodorda, og gleymi alldrei þijnum Setningum. O! HErra JEsu, sem a þessum Degi liest leggia þiñ heilaga Lijkama i þijna Grøf, giefdu mier þijna Naad, ad eg gieti diwpt nidur grafid mijnar Synder, so þær faai alldrei framar meir Drottnad yfer mier, eda rijkt i mijnum daudligum Lijkama. Jaa, HErra JESU! kasta þu þeim sialfur a bak þier aptur, og minstu þeirra alldrei framar meir, Hyl þu og dyl, miñ Elskulegi Endurlausnari,

lausnari, alla mijna vondsku og ótterleg Afbrot, og iklæd mig þijnu heilaga Riettlæti. Laattu mig ganga i þijnu Liooſi nu i Dag, og Vgglausañ vera, undir Vernd og Geymslu þinna Heilögu Engla. Blessa þu mig a Saalu og Lijfi, og bevara þu mig sem þin Augastein, Taktu mig ad þier, so sem þitt Ofkabarn, sem med ærid dyru Verdi er keypt og endurleyst. Og ef Diøfulliñ, eda adrer mijner Oviner, synileger edur osynileger, vilia til vid mig ad skada mig, þa laattu Teikn þijns Heilaga Bloods, verda þeim ad Skielfingu, eñ mier ad sterkasta Skioli og Skylldi, so mig skadi ecki. Vertu med mier, O! JEsu i øllum minum Utriettingum, og laat þær Luckusamliga falla, þa þær eru i þier giørdar, eñ forda mier øllum Ochristilegum Asetningi, og Vppbyrlun sem þier er i mote og mier er skadlig. Vertu Myskunsamur øllum þeim sem vona a þig, og gief sierhverium siñ deilldañ Verd, og dagliga Næring. Og yfirgief ecki þijna litlu Hiørd i christiligri Kirkiu, hverrar Erchibiskup og ædsti Hofudprestur þu ert.

Gief oss framar meir, ad sia og smakka Sætleika þiñar Naadar, og niota þiñar Elsku, sem þu hefur haft til vor, og hefur eñ nu. Og ad sijdustu, þa vort Lijfs-Glas er wtruñid, og vier skulum ganga Veg Daudans og allrar Veralldar: O JEsu! vier bidium þig af Hiarta, lattu þijn Heilaga Dauda vera þa vort Lijf, þijna Grøf vora Hvijlu, Þijnar Vndir og Sijdusaar vora Lækning, og þijna stooru Angist, vora ædstu Huggun, so ad vier mættum þa med traustre Tru, leggia oss i þitt Mystunar Skaut, og Hauskalaust burt sofna, farandi so i Fridi fra þessari Utlegd i giegnum Daudañ, iñ i sæla Sigur høfn þess eilijfa Fridar og Fødurlands, sem er eilijft Lif. Þad sama veittu oss, O JESU! fyrir þijns heilaga Nafns og Forþienustu saker, Hæblessadur og lofadur um alla Eilijfd, Amen.

Kvølld-Bæn a Fostudagiñ.

Lofadur og vegsamadur siertu allra kiærasti HErra JESU Christe,

Lioos

Lioos þessa Dags er horfid og undergenged, eñ su Diña Noott er yfir komin, hvad mier giefur þa Eptirtekt og Vmþeinking, ad eiñ Dag epter añañ, stytt-ist meir og meir mijn Hiervist vid þetta stundliga Lijf, hvers vegna eg nalægist dagliga Grøfina og mijnum Dauda. O! þu Giæskurijke HErra JEsu, þijn furdanlig Naad og Oransakanlig Giæska hefur eñ nu a þessum Degi audsynt mier Myskun og Vardveitslu, so eg hefe aan Skada og Fordiorfunar, aflifad þeñañ Dag. O! þu trufaste Emanuel, hversu Fødurliga Vmhyggiu, hefur þu fyrir oss þijnum Børnum? Hversu kroptugliga hefur þu vardveitt oss fra allri Olucku? Æ veittu mier, ad eg kyñi so fullkomlega ad þiona þier, sem þu medeiler mier dagliga þiñi Elsku og Omæliligum Kiærleika, Eñ, Gud naadi, eg hlijt med Hiartans Angre og Andvarpan yfir klaga, ad mijn Saala er hrygg allt til Daudans, þess vegna, ad eg hefe þig þu H. Elska, so miøg stygt og modgad þeñañ Dag, med mijnum Syndum og Misverkum, og ecki laatid mier i Hug koma, þa storu Daudans Angist, sem þu

leidst og þolldir, vegna miña Misgiorda i Alldengardenum. O! HErra JEsu, vertu mier þo nædugur, og fyrirgief mier allar mijnar Synder, fyrir Sakir þinna Vnda og blessudu Bloods Uthellingar, og syndu mier nu þijna heilögu Sijdu, eins og þijnum Lærisveinum til Jerusalem, so eg megi þariñi Hvijld og Roosemi hafa, æn allrar Skielfingar og Otta, fyrer mijnum Sæalar Ovinum. HErra JEsu, fyrergief þu mier mijnar vitanlegar og Ovitanlegar Synder, og hreinsa mig af þeim, fyrer þitt Heilaga Blood, og blessada Pijnu, og tæat mig þijna aumu Skiepnu, og Barnkind, þiñ Næad og Umbyggiu trulega befalada vera, a þessari Nottu. Læat þu þiñ heilaga Frid koma yfir mig a Lijfi og Sæalu, og mig vel vardveittañ verda, i Biargskorum þiñar Signudu Sijdu, so eg mege aptur ad nyu siæa Lioos Morgundagsins, med Gledi og Fögnudi i þier. Vertu Lijknsamur öllum þeim sem þig i Anda og Sañleika og riettri Tru tilbidia, og miskuna þig yfir allañ Christendoomiñ. Vertu Vernd og Vidhalld i þvi hinu Gooda, þeim

þeim Riettlætu, en̄ Jdran og Aptur hvarf þeim Gudlausu, fra þvi Vonda, so ad þitt heilaga Blood, verdi ecki til forgiefins a nockrum. O! HErra JEsu, lættu Lioos þinar Guddoomligu Nadar og Huggunar, fagurliga skijna yfer mier a þessari Noottu, so ad mijn Saal vaki alla Tijma til þijn, og ad eg ævallt hafi min̄ Fognud i þier fyrir Trwna, allt til þess Dags, a hverium þu munt veita mier, ad mega sia þig og skoda, Augliti til Auglitis, og sijdan um̄ Oendanlega Eilijfa Tijd. þessa beidi eg þig O! JEsu, min̄ Endurlausnari, fyrer sakir þinar dyrmætu Elsku, og San̄leika þina obrigdanlegra Fyrirheita, þu sem lifir og rijkir, san̄ur GUD med Fodurnum og Heilogum Anda, Lofadur og dyrkadur um̄ alla Eilijfd, Amen.

Morgun-Bæn a Laugardagin̄.

O þu Almættugi Myskunsami Gud, fullur Nadar og Kiærleika, eg aum og syndug Man̄eskia, vidurkienni a þessari Morgunstund, þijna Fodurlega Hlyfd

og Naad, af hverre þu hefur so rijkugliga audsynt mier allt gott, a Saalu og Lijkama, fra miñar Modur Lijfi, allt til þessa naalæga Tijma. Eg prijsa þig, O! þu Naadugi Fadir, fyrir alla þessa þijna Otelianlega Velgiørninga, eñ þo einkum og allra hellst fyrir þad, þu hefur mig so hiartanliga elskad, i þijnum Syni JEsu Christo, aadur eñ Grundvollur Veralldareñar var lagdur, og hefur laatid hañ fyrir mig deya a Krossinum, so eg skylldi frelsast fra þeim eilijfa Danda. Eg bid þig hiartanliga, O! þu Giæsku-rijke Gud, gief mier og veit, ad eg gleymi alldrei þvilijkri þiñi stooru Naad, og aastfolgiñi Myskun, helldur ad eg færi þier þar fyrir, alla Tijma skylldugt Þacklæti, Lof og Heidur. Eg bid þig audmiukliga, veittu mier þiina Naad, og Adstod þijns Gooda verduga heilaga Anda; ad eg giøri mig ecki O-verdugañ, slijkra þiña Himneskra Giæda, med mijnu Syndsamligu Lijferni, laattu mig alltijd ganga riettiliga fyrir þier, og so sticka mijnu Framferdi Daglega, ad þier vel þocknist. O Drottiñ, eg bid þig nu og Graatbæni, fyrir gief

gief þu mier allar mijnar Synder og Misgiørninga, sem eg hefi giørt og framid a moote þier, med illum Huxunum, Ordum og Giørdum, uñ alla mijna Lijfdaga og a þessari uñlidiñi Viku, Minstu ecki a Syndir miñar Æsku, og mijnar Yfirtrodslur, helldur minstu mijn eptir þiñi Myskunsemi, fyrir Saker þinnar stooru Giæsku, utskwfa ecki fra þier þiñi Barnkind i Reidi þiñi, sem sig forlætur uppa þa dyrmætu Forþienustu, þijns einka Sonar JEsu Christi. Og med þvi, ad Diøfulliñ sækir eptir ad leida mig fra þier, þa stattu hia mier, O! þu almaattugi GUd, so hans Svik og Prettvijsi verdi til forgiefins, og hañ faai eingum sijnum Asetningi vid mig framkomid, leid þu mig i þiñi Elsku, og stattuørugglega hia mier, so eg rasi ecki.. O! þu goodi himneski Fadir, i þijnu Nafni og Trausti, vil eg nu øll mijn Verk og Athafnir uppbyria, vertu med mier, so þær vel luckist, og verdi þier til Dyrdar, eñ mier til Saaluhialpar og Gagnsmuna, hvi uppa þig Drottiñ forlæt eg mig. Laattu mig standa trulega i mijnu Kalli og Embætti, og

leita þijn fram̃ yfir alla hluti. Veit mier alltijd betur og betur ad þeckia þig, og halltu mier stødugum vid þad eina, ad eg ottist þig. Blessa þu og so i Dag, mijna Eign og Formegan, so eg hafi mitt naudsyndligt Braud til Næringar, bædi fyrir mig og mijna, og laat ei mitt Afkvæmi ganga Vonarvøl. Og sie so þier þocknist a þessum Degi, edur hvern añan, ad læta mig rata i nockurn Kross-burd, Offokn, Neyd eda Þreinging, þa bid eg þig Lijknsami Fadir, riettu ad mier þijna Hialpar hønd, midt i Bylgium Eymdaña, so eg søcki ecki til Gruñs, og verdi ecki yfirbugadur, styrk þu mig og styd, so eg falli ecki, kieñ þu mier vel ad strijda, og Þolinmæde ad hafa, og alltijd ad setia mijna Von til þijn. Søkum þiñar Omælilegrar Giæsku, þa vertu mier mysknnsamur, og øllum Møñum sem elska þig, og eptir þier leita, Varðveittu þijna ad-þreingdu og þiaadu christelegu Kyrkiu, og halltu vid Magt a þessare sijdustu og vondu Tijd, þeirre litlu Hiord þiña truadra Barna, sem þig aakalla. Bænheyr þu milldilega allar Naudlijdandi

Mañ-

Mañeskiur, og þa sem eru Hialparlauser, veittu þeim Raad, Adstod og Huggun.

Sierdeilis bid eg þig himneski Fadir, gief mier þijnum Þioon þad Hiarta sem þig heidri, þier Treysti, og fram yfir alla Hlute elske og adhyllist. Yfirgiefdu mig ecki miñ Gud, þvíad eg vona a þig. Sia þu Drottiñ, eg befala i Dag og alla Tijma, i þijnar Myskunar og Almættis Hendur, mijna Saal og Lijkama, mitt Hws og Heimlyñi, mijna Kviñu og Børn, mijna Æru, Embætti og Eignir, og allt þad mier vidkiemur. O! DRottiñ, vertu miñ Skiølldur, og Skiool, Heill og Hialprædi. Þijnir heilagir Englar vaki yfir mier, og verndi mig og mijna fyrir allri Fordiørfun og Olucku, og laattu mig Vgglausañ bwa undir Vernd þiña vængia, allt þangad til þu frelsar mig, fra Mædu og Meinum þessa fallvallta Lijfs, og tnleider mig i þitt Dyrdar Rijki, og eilijft Lijf. Þetta veittu mier Myskunsamlega, og bænheyr mig, fyrir Saker JEsu Christi, þijns kiæra Sonar, mijns elskulega Endurlausnara, Amen.

Kvølld-

Kvølld-Bæn a Laug-
ardagiñ.

O þu naadugi GUD og allra kiærasti Fadir, þijn Naad og Myskunsemi er so stoor sem þu ert sialfur, þad vidurkieñir Saala mijn, med Hiartanligri Þackargiørd, a þessari Kvølld-Stund, Þviad fyrir þijna sterku Hønd og Vidhalld hefe eg lijknsami Fadir, þeñañ Dag, og alla þessa uñlidna Viku, so naasamliga vardveittur verid, fyrir allri Ølukku, Skom og Skada. Eñ hvad illa hefi eg lifad, og hversu margfalldlega hefe eg styggt þig og moodgad, og hversu vitna þad Synder minar og Samvitska? Eg medkieñi Goodi hiartans Fadir, ad eg er eiñ fortapadur Sonur, sem øllum þinum storum og margfølldum Giædum og Gæfum hefi utsooad, og høndlad illa med þær, jaa miñ goodi GUd, eg hlit ad medkieña, ad eg er eitt ohlydid Barn, og fortapadur Saudur, sem so illa hefe fravillst, og fallid i vonda ovege Ødskilianligra Syñda og Lasta, eñ eg veit þo miñ goodi Drottiñ, ad þu ert naadugur og myskunsamur, og hefur

sendt

sendt þinn elskuliga Son i Holldid til
þess, ad lækna mig og leysa af Fiotrum
Syndarinnar og mier aptur ad giefa og
wtvega þad Riettlæti, sem eg hafdi misst
og fortapad. So bid eg þig þa, med
sundurknosudu og krømdu Hiarta, O!
þu naadugi Fadir, vertu mier aumum
Syndara lijknsamur, vertu naadugur
minni Misgiørd, sem er næsta mykil, og
myskuna þig yfir mig, søkum þinnar O-
mælilegrar Giæsku, afma þu allar
mijnar Syndir, og gief mier hier eptir
eitt hlydid Hiarta. DRottinn, tilreid
þu mig sialfur hier tijmanlega, so sem
þu villt ad eg verdi þar eilijflega. Synia
mier ecki þinnar Naadar og Adstodar, minn
DRottin, og minn GUD, nær eg kalla
til þijn i minni Neyd og Angist, yfirgief
þu DRottinn ecki þitt Barn, fyrir hvers
Sakir, þinn elskulegur Sonur hefur wt-
hellt sijnu heilaga Roos-rauda Bloodi.
O! HErra JEsu, kom þu mier til Hialp-
par, med þijnu krøptugu Fyrirboon og
Arnadar Ordi, og laat mitt angrada
Hiarta og Samvitsku mega heyra a þau
Huggunarfullu Ordin, Fridur sie med
þier, vertu hughraustur Sonur, þier eru
þijnar

þijnar Synder fyrergiefnar. DRottiñ GUD Heilagi Andi, vertu miñ Lærimeistari, og hialpa þu mijnum Breyskleika, tak burt wr mijnu Hiarta þa vondu Synda Samvitsku, og gief mier ad framganga Sidsamliga, so sem a Degi alltijd i þijnu Lioosi. O! þu Harblessada Preñing, vernda mig og vardveit framar meir, undir Vængium þiñar Guddomligrar Naadar, og geimdu mig þar vel, so sem þijna elskuliga Barnkynd, og bevara þu mig i þessum yferkomnum Nætur myrkrum, so eg mege ugglaus vera fyrir øllum Skada, og allri Olucku bædi Lijfs og Saalar vegna. Þiñi guddoomligri Naad og Viñhyggiu, fæ eg og fel a hendur Saalu mijna og Lijkama, og allt hvad þijn blessud Godgirni hefur mier giefid. Vaktu, O! DRottiñ yfir mier, so einginn Olucka megi snerta mig, og lauttu mijna Saalu vaka til þijn og hafa alla sijna Vnadsemd og Gledi i þier. Og eptir þvi þu hefur sett mijnum Lijfdøgum eitt Takmark, yfir hvert eg kañ ecki ad komast, eñ eg veit þo ecki neina eg sie þvi harla nalægur ordiñ, þa lauttu

miñ

miñ Sefn a þessari Noottu, ecke verda Synda edur Dauda Svefn. Bevara mig fyrir vondum og hastarligum Dauda, eñ gief mier þijna Naad, ad eg o-aflaatanliga bui mig þar til, og ad eg, þa mitt Lijf skal endast, kuñi med Oskierdtu Viti og Skynsemi, ad befala þier mijna Sææl i Hendur. So legg eg mig nu wt af til Svefns gladur og hughraustur i þier miñ GUD, hvi þu ert hia mier. Vertu med mier i Lijfi og Dauda, og laat mig eptir afliden Nætur Myrkrin, aptur ad nyu sia Dags lioosid med Gledi og Heilbrygdi, til ad gøfga og heidra þitt heilaga mykla Nafn, hier tijmanlega, og sijdar eilijflega, Amen.

Morgun-Bæn þess Siuka.

Þu riettlaati GUD, mysk unsami Fadir, þu sem hefur Lysting til Lijfsins, hier ligg eg nu i minum laangvarandi Siukdomi, mitt Hiarta þad skielfur, miñ Kraptur hefur mig yfirgiefed, mijn Asynd tekur ad følna, og Angist mijns

mijns Hiarta er næsta mykil, mijn Bein eru sundurkramin, og mijn Saala er næsta miøg hrelld. Eg ligg hier nu undir þijnu Hyrtingar hrijsi, og þar er eingin Heilbrygde i mijnum Lijkama. Eg veit vel Riettlaati GUd, at þu straffar mig riettvijslega vegna miña Synda og Jdurnarleysis, i hveriu eg hefi allt offlenge lifad og legid. Eñ sia þu, nu sny eg mier til þin, med angrudu og idrandi Hiarta. AE DRottiñ, vertu mier aumum og Syndugum Lijknsamur og Naadugur, snu þu og so til mijn aptur a mot þijnu myskunar Hiarta, þvi mig þyrster og forlengir so miøg eptir þijnu Hialpræde og Huggun, um hveria eg er miøg Angurbitiñ. Snu þier DRottiñ og frelsa mijna Saalu, lijttu a mijna Eymd og Neyd, i hverre eg er staddur, laattu hana þier til Hiarta ganga, og frelsa mitt Lijf fra Fordiørfuniñi, Minstu DRottiñ a þijna stadføstu Trygd, og legg þu ecki meira uppa mig eñ eg giet borid, og sie þad þiñ Naadugr Vilie, þa giør þu eiñ Enda a mijnum Graati og Andvarpan, og tak þeñan Sinkdoom af mier i þiñi Myskun, gief
þu

þu og so Kraft og Styrkleika Lækningunnum og Medølunum, so þau kuñi ad þiena vid mijnum Siukdoomi. Eñ sie þad so Nædugi Fadir, þu hafir Alyktad ad lata nockud añad koma yfir mig, sem betra er fyrir mijna Sælu, þa verdi þiñ heilage Vilie, alleinasta giefdu mier heilaga Þolinmædi, til ad bera allt þad þijn Guddoomlig Fyrerhyggia hefur mier tilskickad. O! JEsu, þu fagra Sool Riettlætisins, upplystu mitt hrygdarfullt og harmandi Hiarta a þessum Degi, lættu og so þau sundur kromdu Beinin (ef þau fa ecki fullkomliga Lækning ad ødlast) þa samt mega fiña og formerkia Dropa Huggunar og goodrar Rooseindar, fyrir þijna heiløgu Tilsøgn og Nædar Fyrirheit. Yfir alla Hluti fram, halltu þiñe Hendi yfir mier þijnu Barne, so eg midt i miñi stærstu Kvøl og Pijnu, miñist a þijna storu Elsku, og mig alltijd gledie i þiñi tilkomandi Hialp og Huggun. Bænheyr þu mig, miñ goodi Læknari JEsu Christe, þu sem ert Meistari til at hialpa, og vertu mier nu nædugur fyrir þijns heilaga Nafns Sakir, Amen.

Kvølld-Bæn' þess Siuka.

Almaattugi og naadugi GUd, Himneski Fadir, sia þu ein mykel Kvøl og Pijna, hefur mig nu um̃kringt, þvi þu DRottin̄ hefur lagt a mig eina Eymd eptir adra, so ad Angist mijns Hiarta giørist næsta mykil, og eg tijsti sem Tranan og Svalan og styn sem Dwfan, og mijn Augu vilia af Harmi wtspringa. ÆDRottin̄, lijttu a mijna storu Kvøl og Pijnu, sem a mier liggur i þessum mijnum Siukdomi, og ei mijnkar vid þau svørtu Myrkur, sem nu med Noottun̄i yfirfalla. O! HErra JEsu, þu blessada Mañaña Lioos, laattu Lioma þijns Andlitis lysa yfir mier, so ad mijn Saala endurnærist og glegiest i þier, mykuna þig yfir mig min̄ goodi Heilsugiafari, og vijk ecki fra mier a þessari Noottu, þar mig (añars) øll Verolldin yfirgiefur, þvi alla mijna von set eg til þijn, eg er þitt forlaatid Barn, þu ert min̄ Fadir, eg er þin̄ Son, leid þu Saal mijna wt af Hormunguñi, og endurnær þu mig a miñi

Soott-

Soottarsæng, lækna mig af øllum mijnum Siukdoomi, hugga þu mitt Hiarta, sem sturlad er vegna mina Synda. AE DRottin, segdu eitt einasta Ord, og mun eg heilbrygdur verda, hverki lækna oss Jurter nie Plaastrar, helldur þitt Ord DRottin, sem læknar alla Hluti, og sie þad þin Fødurlegur Vilie, min Gud, ad þetta mitt Krankdæme, skuli endast med Daudanum, þa gief mier Naad, og Heilags Anda kroptuga Upplysing, ad eg sie Hugdiarfur og Oefadur um þitt Fulltingi og Frelsi, sem þu lofad hefur øllum þeim, sem a þin Eingietin Son trua, sem er, ad ødlast eilijft Lijf, og Uppristu Holldsins a sijdasta Degi, og veit mier ad huxa, ad betri sie Daudadagurin helldur en Fædingardagurin.. HErra JEsu þu ert mitt Lijf, og Daudin er min Avinningur, giør þu vid mig eptir þijnum Fødurligum Vilia, og hialpa mier, so eg eignist mijna Saal i heilagri þolinmædi, alltijd gladur i Vonini, hughraustur i Hørmunguni, velviliadur til ad lijda, þola og umbera, og alltijd reidubwin vid mijnum Dauda ad vera, stadfastur i

Truñi allt til Æfiloka. Miin Saal hun bijdur og væntir eptir þier, fra einj Morgunvøkuñi allt til añarar, og fra Middegenu til Midrar-Nætur, kalla eg DRottiñ eptir þini Hialp. So kom þu nu miñ Almættugi HErra þu goodi Læknari, og gior mig heilbrygdañ, kom miñ Fadir og hialpa mier, kom þu miñ DRottiñ, og miñ GUD, og frelsa þu mig wr allri miñi Neyd, fyrir JEsu Nafns Sakir, Amen.

Bæn um̃ þañ sijdasta Dag.

Ho þu Stoormektugi Kongur Dyrdarinnar, HErra JEsu Christe, sem med heiløgum Englum, koma munt i þiñi Dyrd og Magtarvellde, ad dæma lifandi Meñ og Dauda, og hefur sagt: Mañsins Sonur mun koma so sem Þioofur um̃ Noott, og a þeirre Stundu sem þier vited ecki, so vered nu vakande alla Tijma, og bidied, so ad þier mættud verdugir vera, ad umflya allt þetta hvad eptirkomande er, og ad standa so frame fyrir Mañsins Syne. Þig ákalla

falla eg og bid af øllu Hiarta, allri Sælu, øllum Kroptum og Hugskoti, ad þu vilier læta þan Ælskeliga Dag vorrar Endurlausnar upprena, a hverium þu munt alla þa Framlidnu vppvekia, og alla Christeliga Kyrkiu frelsa, fra øllu Illu til Liifs og Sæalar, gief mier dagliga ad bwa mig þar til, med heilogu Athæfi, og gudrækeligum Verkum, so ad eg eptirbiide og skunde ad þeirre þine siidustu Tilkomu, og fyrir þier Flecklaus og Ostraffanligur fundeн verde med Føgnude. Veittu mier, ad eg i Tiima tilreide og pryde miina Lampa med Vidsmiøre, eptir Dæme þeirra fim forsiaalu Jomfruna, og sie Sparliisfur, Iklæddur Bryniu Trwrenar og Kiærleiksins, og med Hialme Vonarinar til Hialprædesins, uppa þad eg mege þa med þier, miinum elskulegum Brwdguma, inganga i þitt Brwdkaup, adur en Dyrnar verda apturlucktar. O HErra JEsu Christe, þa allar Þioordir verda samansafnadar fyrir þier, og þu skilur hveria fra ødrum, so sem Hyrder sundurgreiner Saude fra Kidum, lættu mig þa eckí

falla

falla edur fara i Selskap med þeim fördæmda Hoop, hverium þu munt fra þier skipa, i eilijfañ Elld, sem fyrirbwen er Andskotanum og hans Englum, helldur set þu mig a medal þeirra blessudu þijns Fodurs, sem Rijked erfa skullu, hvert þeim er fyrirbwed fra Upphafi Veralldar, so eg med þeim Riettlætu iñgangi til eilijfs Lijfs. Og med þvi ad allur Heimuriñ liggur i þvi hinu vonda, einkum a þessum sijdustu Dogum, sem er ein vond og hrædelig Tijd, a hverre þijn litla Hiord er margvijslega underþryckt, þa kom þu snarliga goode JEsu, og gior eiñ Enda a þessari vondu Verolldu, og leid oss þijna wtvalldu inn i þad Himneska Fodurlandid, jaa, HErra JEsu, kom snarliga og frelsa Jsrael, sem er allañ Christendomiñ, af allri Neyd, þviad lijka so sem Hiortuñ kallar eptir ferskum Vatne, so kallar mijn Saala GUd til þijn, mijna Saal þyrster eptir GUde, eptir þeim lifanda GUde, hvenær mun eg þangad komast, ad eg siaae GUds Auglit, þvi eg villde giarnan med þeim Flocknum burtu ganga, og med honum fara til GUds

Hwss,

Hwss, med Gledskap og Þackargiörd, med þeim Hoopnum sem ad helldur heilagt. Æ, eg villde ad þu i sundar-sliter Himnana og færer hingad ofan, og frelsadir þitt hid herteckna Folk, þa munu þijner heilögu glediast, og þijn Alþijda Ottalaus byggia. Girnd þeirra Fatæku heyrir þu DRottiñ, þeirra Hiarta veit visseliga, ad þitt Eyra hyggur þar ad, þar fyrir ælijttu vora Hiartans Eptirlaungan. O þu goode Emanuel, leid þu oss iñ i þijns Födurs Hws, hvar ad eru margar Verur, so vier þær iñtökum og erfum og þar ad eilijfu blijfum og bwum. Kom þu DRottiñ JEsu, og kom snarliga, Dyrd, Heidur, eilijf Æra og Þackargiörd sie þier, æsamt Födurnum og þeim heilaga Anda, ad eilijfu,

A M E N.



Registur
yfer þessa
Bæna-Book.



